

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

23 lipca

№ 70.

Rok 1923.

Treść: 549.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 lipca 1923 r. w przedmiocie podwyższenia opłat od zgłoszeń statystycznych przy zagranicznym obrocie towarów	803
550.	Oświadczenie rządowe z dnia 25 maja 1923 r. w przedmiocie decyzji Rady Ligi Narodów dotyczącej uregulowania ubezpieczeń społecznych na terytorjach odstąpionych bezpośrednio Polsce przez Niemcy na mocy Traktatu Pokoju między Państwami Sprzymierzonymi i Stowarzyszonymi a Niemcami, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r.	804
551.	Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 23 czerwca 1923 r. o czasie pracy w zakładach handlowych	814
552.	Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 30 maja 1923 r. w przedmiocie udzielania kredytu z funduszu 50 miliardów marek osadnikom korzystającym z ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r. o nadaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego	816
553.	Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 30 maja 1923 roku w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 19 kwietnia 1923 roku o przyznaniu kredytu na pomoc dla osadników	817
554.	Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 12 lipca 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej	822

549.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 18 lipca 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia opłat od zgłoszeń statystycznych przy zagranicznym obrocie towarów.

Na podstawie art. 2 ustawy z dn. 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. № 85 poz. 464) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1921 r. w sprawie statystyki celnej (Dz. U. R. P. № 107 poz. 783) wprowadza się następujące zmiany:

- w § 46 opłatę od każdego 100 kg. towarów nieopakowanych podwyższa się do 200 mk., a od każdego 100 kg. towarów opakowanych w zupełności lub częściowo do 800 mk.

Opłatę statystyczną od węgla kamiennego, brunatnego i torfowego, cegiełek węglowych (brykietów) oraz koksu i torfu (poz. 79 taryfy celnej z dn. 4 listopada 1919 r. Dz.

U. R. P. № 95 poz. 510) podwyższa się do 50 mk. od każdych 100 kg.

- b) w § 47 opłaty zostają podwyższone do:
- 4.000 mk. od 1 sztuki konia lub bydła rogatego,
 - 2.000 „ od 1 sztuki owcy lub świni,
 - 800 „ od każdych 2 sztuk ptactwa wszelkiego i
 - 800 „ od 1 sztuki innych zwierząt żywych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 1 sierpnia 1923 r. równocześnie tracą moc obowiązującą punkty b, c, § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 13 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 47 poz. 322).

Prezes Rady Ministrów: w z. *Głąbiński*

550.

Oświadczenie rządowe

z dnia 25 maja 1923 r.

w przedmiocie decyzji Rady Ligi Narodów dotyczącej uregulowania ubezpieczeń społecznych na terytorjach odstąpionych bezpośrednio Polsce przez Niemcy na mocy Traktatu Pokoju między Państwami Sprzymierzonymi i Stowarzyszonymi a Niemcami podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 35 poz. 200).

Podaje się niniejszem do wiadomości, że dnia 17 lipca 1922 roku Rada Ligi Narodów, na podstawie artykułu 312 Traktatu Pokoju, między Państwami Sprzymierzonymi i Stowarzyszonymi a Niemcami, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r., powzięła następującą decyzję:

Warunki stosowania art. 312 Traktatu Wersalskiego zostały określone na podstawie ogólnego rozrachunku i podane w artykułach następujących:

Art. 1.

A) Ubezpieczenie na wypadek choroby.

§ 1. Kasy chorych miejscowe, wiejskie, przy przedsiębiorstwach i korporacyjne, których okrąg i sfera działania rozciąga się wyłącznie na terytorja, odstąpione przez Niemcy Rzeczypospolitej Polskiej, będą uważane jako instytucje, które przestały być niemieckimi od dnia 1 stycznia 1919 r., o ile znajdują się na terytorjach dawnej prowincji Poznańskiej, a od dn. 1 stycznia 1920 r. (terminy przełomowe), o ile znajdują się na innych terytorjach.

Przepisy, zawarte w pierwszym ustępie, stosują się również do części kas chorych odstąpionych Polsce, których okrąg lub sfera działania przecięte zostały linią graniczną niemiecko-polską.

Kasy, przedzielone granicą polsko-niemiecką, uważane są nadal, jako kasy niemieckie, których okrąg zredukowany został przechodzącą granicą, o ile ich siedziba pozostała na terytorjum przez Niemcy zachowanym.

§ 2. Osoby, podlegające obowiązkowemu ubezpieczeniu a będące członkami kasy chorych, której okrąg lub sfera działania przecięta została przez polsko-niemiecką granicę, będą uważane jako nienależące do tych kas, poczynając od daty terminu przełomowego, jeżeli w tym terminie nie były zatrudnione na terytorjum należącym do kraju, w którym wskutek kierunku linii granicznej przypada siedziba ich kasy.

Les conditions d'application de l'article 312 du Traité de Versailles sont déterminées sur la base du dessaisissement général, et exposées dans les articles suivants:

Article premier.

A) Assurance-maladie.

§ 1. Les caisses de maladie locales, rurales, d'entreprises et de corporations de métiers, dont la circonscription (Bezirk) ou le ressort (Bereich) s'étend exclusivement sur les territoires cédés par l'État allemand à la République polonaise, seront considérées comme ayant cessé d'être des caisses allemandes à la date du 1-er janvier 1919 pour celles qui sont situées sur le territoire de l'ancienne province de Posen, et dans les autres territoires, à la date du 1-er janvier 1920 (termes de rigueur).

Les dispositions précédentes du 1-er alinéa s'appliquent également aux fractions de caisses-maladies cédées à la Pologne, dont la circonscription ou le ressort est traversé par la frontière germano-polonaise.

Les caisses divisées par la frontière germano-polonaise sont considérées comme étant demeurées des caisses allemandes dont le district a été réduit par le tracé de la frontière, lorsque leur siège est resté dans le territoire conservé par l'Allemagne.

§ 2. Les personnes assujetties à l'assurance, adhérant à une caisse-maladie dont la circonscription ou le ressort est traversé par la frontière germano-polonaise seront considérées comme ayant cessé d'en faire partie au terme de rigueur si, à cette date, elles n'étaient pas employées sur un territoire appartenant au pays auquel le siège de leur caisse est échu par suite du tracé de la frontière.